

TUCHTCOMMISSIE VA

ZAAKNUMMER: 250017-2

DATUM UITSPRAAK: 30 januari 2026

UITS P R A A K

Verloop van de procedure

Op 18 november 2025 is aan de beschuldigde per e-mailbericht medegedeeld dat er een onderzoek is ingesteld naar het incident dat heeft plaatsgevonden op het evenement Enfusion te Dordrecht op 1 november 2025. Uit de bewijsstukken blijkt dat daarbij mogelijk sprake was van overtreding van artikel 4.1 onder A, F en H van het Tuchtreglement [schelden/beledigen, mishandeling, ofwel het uiten van fysieke vormen van geweld in de ring in strijd met de geldende regels en het uiten van gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht].

Op 5 december 2025 heeft de aanklager de beschuldigde gehoord. Op 22 december 2025 is beschuldigde officieel in staat van beschuldiging gesteld. De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op 17 januari 2026. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord.

Vordering van de aanklager

Op basis van het videomateriaal, de verklaringen van de beschuldigde en andere getuigen blijkt volgens de aanklager dat de beschuldigde het Tuchtreglement heeft overtreden door zich beledigend uit te laten jegens zijn tegenstander en door het uiten van fysieke vormen van geweld in de ring in strijd met de geldende regels. Omdat deze geweldstoepassing plaatsvond in de ring, onder toezicht van duizenden toeschouwers, heeft hij hiermee het imago van de vechtsport ernstige schade toegebracht.

De aanklager leidt uit de beschikbare beelden en verklaringen af dat de scheidsrechter de partij had stilgelegd en (nog) geen teken tot hervatting had gegeven. Vervolgens is te zien dat de tegenstander van beschuldigde een slaande beweging in zijn richting maakt. Beschuldigde heeft in reactie daarop teruggeslagen in de richting van zijn tegenstander en de scheidsrechter.

De aanklager onderkent dat de eerste slaande beweging van de andere vechter was, maar stelt vast dat beschuldigde vervolgens heeft teruggeslagen op een moment dat de scheidsrechter de partij had stilgelegd en (nog) geen teken tot hervatting had gegeven. Daarmee heeft beschuldigde in weerwil van de aanwijzingen van de official een fysieke vorm van geweld toegepast in de ring in strijd met de geldende regels. Voorts stelt de aanklager dat beschuldigde zich, ná de eerste beweging van de

tegenstander, beledigend heeft uitgelaten. Beschuldigde heeft dit ook zelf erkend, waarmee sprake is van opzettelijke aantasting van iemands eer of goede naam.

Volgens de aanklager heeft het gedrag van beschuldigde, in samenhang met de door de tegenstander ingezette escalatie, het imago van de vechtsport ernstig geschaad, nu dit onder het toezicht van publiek en camera's plaatsvond en breed is verspreid. Het gezag van de scheidsrechter en de professionele uitstraling van de sport zijn hierdoor aanzienlijk ondermijnd. Dat het incident niet verder is geëscaleerd, is uitsluitend te danken aan het snelle en adequate ingrijpen van security en coaches.

De aanklager verwerpt een duiding van de stoot van beschuldigde als een vorm van zelfverdediging of noodweer. Uit beeld en verklaringen volgt dat de eerste beweging van de tegenstander beschuldigde niet raakte, terwijl de scheidsrechter de partij reeds had stilgelegd. Juist op dat moment had beschuldigde zich moeten onthouden van elk fysiek handelen, nu de scheidsrechter de partij had stilgelegd en (nog) geen teken tot hervatting had gegeven. Evenmin bestaat er naar het oordeel van de aanklager een rechtvaardigingsgrond voor het beledigen van de tegenstander van beschuldigde.

Ten aanzien van de persoonlijke houding van beschuldigde merkt de aanklager op dat beschuldigde tijdens het interview van 5 december 2025 spijt heeft betuigd en aangaf dat hij zich een volgende keer niet op vergelijkbare wijze zou laten meeslepen, terwijl beschuldigde ter zitting van 17 januari 2026 heeft verklaard dat zijn eer en/of waardigheid was aangetast en dat hij in een vergelijkbare situatie opnieuw op deze manier zou handelen.

Sanctievoorstel

Op basis van het voorgaande concludeert de aanklager dat beschuldigde zich op 1 november 2025 niet heeft onthouden van ongewenst gedrag zoals het Tuchtreglement dat voorschrijft. Het ongewenste gedrag bestaat uit belediging, mishandeling, ofwel het uiten van fysiek geweld in de ring in strijd met de geldende regels en het toebrengen van schade aan het imago van de vechtsport.

De aanklager concludeert dat er sprake is van een overtreding van artikel 4.1 onder A, artikel 4.1 onder F en artikel 4.1 onder H van het Tuchtreglement. Door die overtreding is een risico ontstaan voor de orde op het evenement zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement.

De aanklager stelt vast dat beschuldigde tijdens het interview van 5 december 2025 spijt heeft betuigd en heeft aangegeven zich een volgende keer niet opnieuw te laten meeslepen. Ook komt uit de stukken naar voren dat beschuldigde niet eerder bij soortgelijke incidenten betrokken is geweest en dat beschuldigde en zijn tegenstander het voorval na afloop onderling hebben uitgesproken. Niettemin kent de aanklager aan deze omstandigheden geen doorslaggevend gewicht in het voordeel van beschuldigde toe. Ter zitting van 17 januari 2026 heeft beschuldigde onvoldoende rekenschap gegeven van zijn eigen rol in de ontstane escalatie.

Gelet op deze feiten verzoekt de aanklager de tuchtcommissie een sanctie op te leggen in de vorm van een schorsing voor de duur van zes maanden waarvan drie maanden voorwaardelijk, waarbij het hem wordt verboden binnen die periode deel te nemen aan vechtsportevenementen in Nederland. Daarbij zou volgens de aanklager een proeftijd moeten gelden van twee jaren.

Verweer van beschuldigde

Beschuldigde verklaart dat hij voorafgaand aan de wedstrijd geen conflict had met zijn tegenstander en dat hij bewust niet aan de staredown heeft deelgenomen om eventuele spanningen te vermijden. In de tweede ronde kwamen beide vechters in de hoek terecht. Volgens beschuldigde raakte het hoofd van zijn tegenstander het zijne en werd er iets gezegd. Beschuldigde heeft daarop tweemaal gevraagd "zijn we hier om te praten of om te vechten?". Hij stelt dat de eerste slaande beweging

vervolgens van de tegenstander afkomstig was en dat hij niet vol werd geraakt. Kort daarop is ingegrepen en is de partij beëindigd.

Ten aanzien van zijn eigen handelingen verklaart beschuldigde dat hij heeft teruggeslagen als reactie op de slaande beweging van de tegenstander. Wat betreft de verbale uitlatingen erkent beschuldigde dat hij nadien een opmerking heeft gemaakt, maar benadrukt dat dit pas na de eerste beweging van de tegenstander is gebeurd.

Beschuldigde voert aan dat er geen onderlinge vete bestond en dat het incident na afloop in de kleedkamer met de tegenstander is uitgesproken. Hij geeft aan dat hij niet de intentie had om de situatie te laten escaleren.

Beschuldigde heeft verder toegelicht dat hij zich na het incident ook binnen zijn sportschool heeft moeten verantwoorden voor zijn handelen. Zijn trainer heeft hem aangesproken op het verloop van de partij en op de wijze waarop de situatie escaleerde. In dat kader heeft beschuldigde op verzoek van zijn trainer een bericht op Facebook geplaatst, waarin hij zijn excuses heeft aangeboden voor de ontstane escalatie.

Beschuldigde heeft ter zitting toegelicht dat zijn opstelling tussen het interview van 5 december 2025 en de zitting van 17 januari 2026 is gewijzigd naar aanleiding van een video-interview dat zijn tegenstander op 13 december 2025 tijdens een evenement heeft gegeven. Volgens beschuldigde wekte de toon en inhoud van dat interview bij hem de indruk dat de tegenstander geen belang hecht aan de kwestie (en daarmee de ernst van het incident miskent), hetgeen hem in de overtuiging sterkte dat hem geen ernstig verwijt treft en dat hij in een vergelijkbare situatie niet anders zou handelen.

Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan belediging, mishandeling in de vorm van het uiten van fysieke vormen van geweld in de ring in strijd met de geldende regels en gedragingen waarmee het imago van de sport ernstige schade kan worden toegebracht, bewezen. Het bewezenverklaarde levert daarmee een overtreding op van artikel 4.1 onder A, F en H van het Tuchtreglement. Omdat er door deze overtredingen een risico is ontstaan voor de orde en veiligheid zoals gesteld in artikel 4.2 onder c van het Tuchtreglement is de commissie bevoegd een sanctie op te leggen.

De Tuchtcommissie is tot een bewezenverklaring gekomen op grond van de volgende bewijsmiddelen:

- Verklaringen van de beschuldigde
- Verklaringen van de tegenstander van beschuldigde
- Getuigenverklaringen
- Videobeelden van het incident

Oordeel van de Tuchtcommissie

De Tuchtcommissie stelt voorop dat het door beschuldigde vertoonde gedrag zeer onwenselijk en onverenigbaar is met wat van een A-klasse vechter mag worden verwacht. Van een getrainde vechtsporter mag, meer dan van een willekeurige sporter of toeschouwer, beheersing en controle over emoties worden verlangd, juist in gespannen wedstrijdsituaties en te midden van publiek. Dat beschuldigde zich op beledigende wijze heeft uitgelaten jegens zijn tegenstander en zich niet heeft onthouden van geweldsuitingen in strijd met de geldende regels, rekent de commissie hem zwaar aan. Daarmee is niet alleen de ringdiscipline geschonden, maar is tevens de veiligheid van de

scheidsrechter op ontoelaatbare wijze in gevaar gebracht. In het bijzonder weegt mee dat beschuldigde een stootbeweging heeft gemaakt terwijl de partij reeds was stilgelegd. Van een professioneel vechter mag in dergelijke situaties worden verwacht dat hij de aanwijzingen van de official strikt opvolgt.

Voorts overweegt de commissie dat het incident heeft geleid tot ernstige imagoschade voor de vechtsport. Het voorval speelde zich af onder het toezicht van toeschouwers in de zaal en werd bovendien live uitgezonden, waardoor de schadelijke beeldvorming rondom vechtsport zich verder heeft verspreid. Dergelijk handelen ondermijnt het vertrouwen van publiek en partners in de integriteit en professionaliteit van de sport. Daarbij geldt dat een A-klasse vechter onmiskenbaar een voorbeeldfunctie vervult binnen en buiten de ring.

De commissie weegt mee dat de situatie niet ernstiger is geëscaleerd door het zeer adequate en snelle optreden van security en coaches, die de vechters naar hun hoek hebben gebracht en verdere confrontaties hebben voorkomen. Dat feit neemt echter niet weg dat beschuldigde met zijn handelen de aanwijzingen van de official heeft genegeerd en daarmee de orde en veiligheid in de ring in het geding heeft gebracht.

De commissie weegt mee dat beschuldigde tijdens het interview van 5 december 2025 spijt heeft betuigd en voor de toekomst ander gedrag in het vooruitzicht stelde, terwijl hij ter zitting de nadruk legde op aangetaste eer en/of waardigheid en niet anders te zullen handelen in een soortgelijke situatie. Beschuldigde heeft toegelicht dat deze wijziging samenhangt met een door hem bekeken video-interview van de tegenstander (13 december 2025), waarbij beschuldigde de houding van de tegenstander als onverschillig interpreteerde. De commissie acht deze verklaring niet overtuigend. Ook indien de tegenstander zich nonchalant zou hebben uitgelaten, ontslaat dit beschuldigde niet van de plicht tot volledige onthouding van fysiek handelen tijdens een break en respect voor het gezag van de scheidsrechter. De ogenschijnlijk onverschillige houding ter zitting ondermijnt de geloofwaardigheid van het eerder geuite berouw en bevestigt ontoereikend norm- en zelfinzicht.

De commissie volgt de aanklager in de duiding dat de stoot van beschuldigde niet als noodweer of zelfverdediging kan worden aangemerkt, nu de eerste stootbeweging van de tegenstander hem niet raakte. De wedstrijd was (nog) niet hervat en in die situatie diende beschuldigde zich te onthouden van elk fysiek handelen. Voor de beledigende uitlatingen bestaat naar het oordeel van de commissie evenmin een rechtvaardigingsgrond.

Hoewel de commissie meeweegt dat beschuldigde en zijn tegenstander het incident na afloop in de kleedkamer hebben uitgesproken, doet dit niet af aan de ernst van het bewezen gedrag en de noodzaak tot een maatregel die bevestigt dat dergelijk handelen onverenigbaar is met de waarden en professionele standaarden van de sport.

Strafmaatmotivering

Bij het bepalen van de hoogte van de op te leggen sanctie houdt de tuchtcommissie rekening met de ernst van de overtreding, de eventuele aanwezigheid van opzet, de gevolgen van de overtreding en de gevolgen van de procedure, het al dan niet aanwezig zijn van recidive(gevaar) en het gedrag van de beschuldigde na constatering van de overtreding. De tuchtcommissie vindt op basis van bovenstaande de navolgende straf passend.

Beslissing

De tuchtcommissie acht de door de aanklager geuite beschuldiging onder artikel 4.1 onder A, F en H van het Tuchtreglement bewezen. Ten aanzien van deze overtredingen is de beschuldigde strafbaar. Aan de beschuldigde wordt een sanctie opgelegd in de vorm van een schorsing voor de duur van twaalf maanden waarvan acht maanden voorwaardelijk, waarbij het hem wordt verboden binnen die

periode deel te nemen aan vechtsportevenementen. Daarbij geldt een proeftijd van twee jaren. De schorsing en de proeftijd vangen aan op de dag van de uitspraak. De schorsing zal worden doorgevoerd in het Fightpassport.

Aldus beslist op 30 januari 2026 door het college van de Tuchtcommissie.